

מסורת הש"ס

6) ועי' חופיות ד"ב י"ג. ד"ה א"ו. (ב) גרמ"ס א"ג: 4. יד"ו. ל"ג. חמ"ו. ו"ו. (ד) לקמן ע"י. (ה) א"ס. (ו) ל"ל. ל"ט. כ"ל. כ"ג. מהר"ש. ח"ל. ר"ש. (ז) ויקרא כ"ג. ח"י. ג"ל. ו"ה. א"ש. א"ר. יק"ה.

תורה אור השלם

1. מ"ס גנובים וימתקו ולהם סתרים יענם: מש"ל טו י"ז. 2. ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה וזה הוא כ"אש ויש"ו אחר ואחרן ולא תזויה וק"ה ב"ד ב"ד. 3. ערות אשה ובה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תחף לגלות ערותה שארה הנה וזה הוא: ויקרא י"ח י"ז.

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

עה.

עין משפט
גד מצוה

סב א ב ג ד ח"י פ"ה
מהלכות יסדי
המורה הלכה ט עיני כ"י
י"ד פ"ה ק"ה:
א ד ח"י פ"ה מהלכות
אשרי נ"ה הלכה ה
(וה"ו) ו' ופ"ה מהלכות
סנהדרין הלכה י"א פ"ה
פ"ה ק"ה:

ואם אימא לא לימא ליה לא היה לו להודות לדבר אסור דל"ל
לך גלוס ש"מ אין בן נח מלווה על קדוש השם ומשני
הא בלגעה הא בפרהסיא נעמן לנעה הוה דלא היו ישראל בנית
רמון וגבי קדוש השם בתוך בני ישראל כתיב ואפילו למאן דאמר

בלגעה נמי יהרג ואל יעצור הני
מילי ישראל אבל כותי לא
ולעולם אימא לך דבן נח מלווה על
קדוש השם כגון פרהסיא ולמסקנא
זו לא איפסעה בעיין ולשון מאי הו
עלה משמע דמסקנא דפשיטות היא
וגרסא יומר כספרים דגרמין ואם
אימא לימא ליה הא בלגעה הא
בפרהסיא וקא פשיט דלא מספקי
מדלמך ליה סתם לך גלוס:

הדרן עלך בן סורר ומורה

ומאי ניהו חסותו ואם חסותו.
הוה מלי למימר כמה ונת
כמה אלא הני נקט דכתיב כהו
שריפה בהדיא:

מנין

ולינסבה מינסב לא מייחבה דעתיה כד"ר יצחק דא"ר יצחק (ב) מיום
שחרב בית המקדש ניטלה מעם ביאה וניתנה לעוברי עבירה שנאמר
ימים גנובים ימתקו ולהם סתרים יענם:

הדרן עלך בן סורר ומורה

ואלו יהן הנשרפין הבא על אשה ובתה ובת כהן שזנתה יש בכלל אשה
ובתה בתו ובת בתו בנו ובת אשתו ובת בתה ובת בנה (ב) חמיותו
ואם חמותו ואם חמיו: (ג) הבא על אשה שנשא בתה לא קתני אלא הבא
על אשה ובתה מכלל דתרווייהו לאיסורא ומאן ניהו חמותו ואם חמיותו וקתני
יש בכלל אשה ובתה מכלל דתרווייהו כתיבי בהדיא והנך מדרשא אתיא
הניחא לאב"י דאמר (ד) משמעות דורשין איכא בינייהו מתניתין מני רבי
עקיבא היא אלא לרבא דאמר (ה) חמותו לאחר מיתה איכא בינייהו מתניתין
מני אמר לך רבא תני הבא על אשה שנשא בתה: יש בכלל אשה
ובתה חמותו ואם חמיותו ואם חמיו: לאב"י אידי דקא בעי למיתנא אם
חמיו ואם חמותו ואם חמיותו ומהני מילי דר"ד: איש אשר יקח את
אשה ואת אמה או לי אלא אשה ואמה בת אשה ובת בתה ובת בנה
מנין נאמר: כאן זמה ונאמר להלן זמה מה להלן בתה ובת בתה ובת
בנה אף כאן בתה ובת בתה ובת בנה מנין לעשות זכרים כנקבות
נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה מה להלן זכרים כנקבות אף כאן
זכרים כנקבות מנין לעשות למטה כלמעלה נאמר כאן זמה ונאמר
להלן זמה מה להלן למטה כלמעלה אף כאן למטה כלמעלה ומה כאן
למעלה כלמטה אף להלן למעלה כלמטה: אמר מר מנין לעשות זכרים כנקבות
מאי זכרים כנקבות אילימא בת בנה כבת בתה בהדי הרדי קאתיאן אלא אם
חמיו כאם חמותו השתא אם חמותו לא קמה לן אם חמיו מיהדר עלה
אמר

דקתני לאו באשתו הוא דא"כ הבא על האשה ואמה מבני ליה למתניה וז"ל הך אשה אחמותו קאמר הוה ליה למתניה הבא על האשה שנשא בתה
דהיינו חמותו הוא לא קתני אלא הבא על אשה ובתה מכלל דתרווייהו לאיסורא ולא הזכיר אשתו ולא חמותו ואם חמותו והיינו קאמר
הבא על אם חמותו או על בתה דהיינו חמותו וקתני יש בכלל אשה ובתה כולה הך אלמא הך אשה ובתה כתיבי בהדיא: הניחא לאב"י
דאמר בפירוקן (ו) דף ע"ו. גבי פלוגתא דרבי ישמעאל ורבי עקיבא: משמעות דורשין איכא בעייהו. ומסיק למילמיה דלרבי עקיבא
כתיבי בהדיא אם חמותו מתניתין מני ר"ע היא: אלא לרבא דאמר. בין לרבי ישמעאל בין לרבי עקיבא לא כתיבי אלא בחמותו
שבא עליה לאחר מיתת אשתו פליגי מתניתין מני: אמר לך רבא תני על אשה שנשא בתה. דהיינו חמותו דכתיבי בהדיא (ז) איש כי
יקח את אשה דהיינו אשתו ואת אמה דהיינו חמותו: יש בכלל אשה ובתה וכו'. קתני נמי חמותו ומילתא דמתניה היא דההוא לאו
מדרשא אחא וקתני בהדיהו: לאב"י. דאמר חמותו ואמה כתיבן בהדיא אידי דתנא כלהלן אלא חמיו דאמרי מדרשא נקט אגב
רישטא חמותו ואם חמותו: אין לי אלא אשה ואמה. דהיינו חמותו: נאמר כן. בשריפה זמה היא: ונאמר. באהרת בתה
ובת בתה ובת בנה ויקרא י"ח שארה הנה זמה היא: אף כן. לענין עונש שריפה בתה ובת בתה ובת בנה כתיבי דהיא קרא: מנין
לעשות זכרים כנקבות. לקמן מפרש: מנין לעשות למטה כלמעלה. לקמן (י"ג) נמי מפרש: ומה כאן למעלה כלמעלה אף להלן למעלה
כלמעלה. לקמן (ט"ז) מפרש: כהדי הדדי אפיין. הא רבינו לתרווייהו בגורא שוה דאמרי זמה זמה: אלא אם חמיו כאם חמותו. השתא
אם חמותו אחתי לא קמה לן עדיין לא העמידה על זכרים בשריפה מן התורה דהא הוה תנא לפוס רישטא שמעיין ליה דהיא
אשה דקרא היינו אשתו ואפי"ן למאן דאמר אם חמותו כתיבי לאו ממשמעותא דאת אשה ואמה נפקא ליה אלא ממשמעותא דאוחו
ואתהן: אם חמיו קא מהדר עלה. מחזר עליה להביאה לתורת אם חמותו דקאמר זכרים כנקבות היא אחתי לא אשמעיין תנא אם חמותו:
אמר

הדרן עלך בן סורר ומורה

אלו הן הנשרפין הבא על אשה
ובתה. בגמרא מפרש לה:
וכס. כלומר וכן בת כהן שזנתה
היא בשריפה אבל זעולה לאו בשריפה
הוא: יש בכלל אשה ובתה. כלומר
אשה ובתה כתיבי בהדיא כדמפרש
בגמרא דהיא אשה ובתה היינו חמותו
דשריפה כתיבי בה כדכתיב ויקרא
כ' (ו) וכי יקח איש את אשה ואת אמה
זמה היא כתיבי שריפו אותה ואתה:
ויש בכללן כלומר מייניהו יליפיין
כוליה הך בגויה שוה דלקמן
בשריפה: כסו. מאנטו דלאו נת
אשתו דכתיבי עליה משום נת אשתו
דהא אנטו לאו אשתו היא: כס
כסו וכס כנו. שהיה לו מאנטו:
כס אשטו. בין שהיה בתו בין שהיה
חורגתו: (ג) הבא על האשה שנשא
בתה לא קתני. כלומר מכדי מדקתני
סיפא יש בכלל וכו' מכלל דהיא אשה
ובתה כתיבי דכתיבן מיירי ולא באשתו
ובנת אשתו קאמר אלא בחמותו
דשריפה כתיבי בה והא הבא על האשה

